

Κυριακή των Προπατόρων στην Ιερά Μητρόπολη Διδυμοτείχου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου](#)

Στον απόηχο της εορτής επι τη μνήμη του Αγίου Σπυρίδωνος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου [κ. Δαμασκηνός](#) την Κυριακή των Προπατόρων, 15η του μηνός Δεκεμβρίου, ιερούργησε στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος Λεπτής Ορεστιάδος και τέλεσε το καθιερωμένο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των κεκοιμημένων ιερέων, ιεροψαλτών και επιτρόπων της ενορίας.

Αφορμώμενος από την αναγνωσθείσα ευαγγελική περικοπή ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων τόνισε· «Στή σημερινή εύαγγελική περικοπή ο φιλόανθρωπος Κύριος παρουσιάζει τή Θεία Εύχαριστία ως άρραβώνα καὶ πρόγευση τῆς αἰώνιας ζωῆς, ως συμμετοχή καὶ κοινωνία στήν πραγματικότητα τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Κάθε φορά πού τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία ὁ Κύριος παραθέτει τό ἐόρτιο Δεῖπνο τῆς πανανθρώπινης σωτηρίας. Μᾶς προσκαλεῖ νὰ προσέλθουμε σ' αὐτό καί νὰ χαροῦμε

διότι οίκοδεσπότης είναι ὁ Λυτρωτὴς καὶ Σωτήρας καὶ συνδαιτυμόνες εἶναι ὅλοι οἱ ἀδελφοί μας. Μᾶς προσκαλεῖ ὅχι μόνο νὰ προσέλθουμε γιὰ νὰ γευθοῦμε τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα Του ἀλλὰ γιὰ νὰ λάβουμε τροφὴ αἰωνίζουσα, ἀφθαρτίζουσα καὶ ζωοπάροχο. Ἐνῶ ἔχουμε αὐτὴ τὴν ἐξαιρετικὰ τιμητικὴ πρόσκληση καὶ τὸ προνόμιο νὰ παρακαθίσουμε σ' αὐτὸ τὸ Δεῖπνο τῆς ἀληθινῆς χαρᾶς καὶ μακαριότητος, ἐμεῖς ἀπορρίπτουμε τὴν πρόσκληση. Ἐνῶ μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ γευθοῦμε ἀπὸ τὸν Οὐρανό, τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ ἐμεῖς παραμένουμε ἀδιάφοροι. Τρεῖς εἶναι οἱ δικαιολογίες, σύμφωνα μὲ τὴν παραβολή, γιὰ τὶς ὁποῖες οἱ ἄνθρωποι ἀπορρίπτουν τὴν πρόσκληση τοῦ Θεοῦ καὶ ἀρνοῦνται νὰ προσέλθουν στὸ Δεῖπνο τῆς Βασιλείας Του...

» Ἡ πρώτη πρόφαση πού συνήθως προβάλλουν εἶναι οἱ βιοτικὲς μέριμνες τῆς καθημερινότητος... Δεύτερη δικαιολογία ἀπόρριψης τῆς πρόσκλησης εἶναι ἡ ὑποταγὴ στὸν ἄκρατο δικαιωματοσμο τῶν αἰσθήσεων. Οἱ ἄνθρωποι θεωροῦν ὑπέρτατη ἀξία νὰ ἔχουν τὶς αἰσθήσεις τους ἱκανοποιημένες. Γιὰ κάθε αἴσθηση στήθηκε καὶ μία βιομηχανία. Ἔτσι ἔχουμε τὴν βιομηχανία τοῦ θεάματος, τὴν βιομηχανία τῆς μουσικῆς, τὴν βιομηχανία τῆς γεύσης, τὴν βιομηχανία τῶν ἀρωμάτων, τὴν βιομηχανία τῆς ἡδονῆς... Οἱ αἰσθήσεις ὅμως γεννοῦν ἐπιθυμίες καὶ πάθη. Ἡ αὐτοκρατορία τῶν αἰσθήσεων μᾶς ἀπέκλεισε ἀπὸ τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ...

» Τρίτη πρόφαση πού ἐπικαλοῦνται οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἡ ψευδαίσθηση τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀγάπη βεβαίως εἶναι ἀνάγκη. Ζοῦμε γιὰ νὰ ἀγαπᾶμε. Ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ πανηγύρι τῆς ζωῆς. Ἀλλὰ γιὰ ποιά ἀγάπη ὁμιλοῦμε σήμερα; Ἡ ἀγάπη, ὅπως προβάλλεται ἀπὸ τὸν κόσμο, εἶναι μιὰ ψευδαίσθηση ἀγάπης. Δὲν εἶναι ἀληθινὴ ἀγάπη. Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη δὲν ἐπιβάλλεται, δὲν περιμένει ἀνταπόδοση, δὲν ἀσχημονεῖ, ἀλλὰ θυσιάζεται καὶ προσφέρει. Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη εἶναι ἀγάπη καὶ πόθος γιὰ τὸν Ἰησοῦ. Μὲ κέντρο τὸν Χριστὸ ἀπλώνεται καὶ ἀγκαλιάζει πρὸς πάντες καὶ τὰ πάντα. Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη εἶναι ἐλευθερία καὶ πηγὴ ζωῆς. Εἶναι δύναμη, πού γκρεμίζει τὸ ἀνθρώπινο καὶ τὸ παράλογο αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Εἶναι ἄσκηση καὶ θυσία, γιὰ νὰ χαρεῖ ὁ συνάνθρωπος. Εἶναι ἐλπίδα...».

Στο τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος συνεχάρη τὸν εφημέριο τῆς ἐνορίας Οικονόμο π. Γεώργιο Αραμπατζή γιὰ τὴ φιλότιμη, ἀξιέπαινη καὶ θυσιαστικὴ διακονία του καὶ τοὺς συνεργάτες του, εὐχαρίστησε γιὰ τὴν παρουσία του τὸν προσελθόντα Διοικητὴ τῆς 3ης Ταξιαρχίας Βαρδὴ Χαρκιανάκη καὶ εὐχήθηκε σὲ ὅλους ἐν ὄψει τοῦ ἁγίου Δωδεκαημέρου τὸ Ἄστρο τῆς Βηθλεέμ νὰ φωτίζει τὴ ζωὴ τους.

Αφ' εσπέρας ο Σεβασμιώτατος προέστη της Εσπερινής Συνάξεως στο πανηγυρίζον Παρεκκλήσιο του Ιερού Καθεδρικού Ναού Παναγίας Ελευθερωτρίας Διδυμοτείχου, που τιμάται επ' ονόματι του Αγίου Ιερομάρτυρος Ελευθερίου, ευλόγησε τους άρτους και μίλησε με αφορμή το μαρτύριο του Αγίου, σημειώνοντας·

«Μεταξύ τῶν ἐκλε-κτῶν τοῦ Θεοῦ συγκατα-ρι-θμεῖ-ται, καί ὁ τιμώμενος σή-μερα ἅγιος ἱερομάρτυς Ἐλευθέριος, διό-τι ἀνταποκρίθηκε στήν πρόσ-κλη-σή Ἐκείνου, καί μάλιστα ὄχι μόνο μία φορά ἀλ-λά ἐπανειλημμένα. Ἡ πρώτη πρόσκληση τοῦ Θεοῦ ἦταν στήν πίστη του. Μία πρόσκληση στήν ὁποία ἡ ἀνταπό-κρι-ση δέν ἦταν εὐκόλη ὑπόθεση, καθώς ὁ ἅγιος Ἐλευθέριος ἐζήσε σέ ἓνα εἰδωλολατρικό πε-ρι--βάλλον πού ἀπαγό-ρευε τήν πίστη στόν Χρι--στό καί τή λατρεία του... Ἡ δεύτερη πρόσκληση ἦταν ἡ πρόσκληση στήν ἱερωσύνη, πού καί αὐτή προϋποθέτει θυσία κάθε προ-σωπικῆς ἀνέσεως, προ-κει-μέ-νου νά διακονήσῃ τόν Θεό καί τούς ἀν-θρώπους καί νά φανεῖ ἀντάξιος τοῦ μεγάλου αὐτοῦ λειτουργήματος πού ἀναλάμβανε... Καί ἡ τρίτη πρόσ-κλη-ση πού τοῦ ἀπηύθυνε ὁ Χριστός εἶναι αὐτή τοῦ μαρτυρίου καί τῆς θυσίας... Καί στίς τρεῖς αὐτές προσκλήσεις, ὁ ἅγιος Ἐλευθέριος ἀνταποκρίθηκε χωρίς προφάσεις καί δικαιολογίες, ἀλλά καί μέ μεγάλη χαρά καί προθυμία, ὥστε δι-καί-ως νά ἀπολαμβάνει τό ἀτελεύτητο Δεῖπνο τῆς βασιλείας τῶν Οὐρα-νῶν, στό ὁποῖο καλεῖ ὅλους μας ὁ Κύριος».

ΠΑΤΗΣΤΕ ΕΔΩ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΕΤΙΚΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ